

ŽUPA BEZGREŠNOG ZAČEĆA BDM VALPOVO SLUŽBA RIJEČI

30. nedjelja kroz godinu – C – 26. listopada 2025.

PRVO ČITANJE:

Sir 35,12-14.16-18

Molitva poniznog prodire kroz oblake.

Čitanje Knjige Sirahove

Gospodin je sudac i ne gleda tko je tko. Nije pristran na štetu siromahovu i sluša molitvu potlačenoga. Ne prezire jauk siročeta ni udovice kad izljuje svoj bol. Tko Boga služi svim srcem svojim, bit će uslišan, jer njegove se molbe dižu do oblaka.

Molitva poniznog prodire kroz oblake i on nema mira dok ona ne dođe do Boga i ne popušta dok ga Svevišnji ne pogleda, pravedno ne presudi i pravdu ne uspostavi. Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM:

Ps 34,2-3.17-19.23

Pripjev: Jadnik vapi i Gospodin ga čuje.

Blagoslivljat ću Gospodina u svako doba,
njegova će mi hvala biti svagda na ustima!

Nek se Gospodinom duša moja hvali,
nek čuju ponizni i nek se raduju!

Lice se Gospodnje okreće protiv zločinaca
da im spomen zatre na zemlji.

Pravednici zazivaju i Gospodin ih čuje,
izbavlja ih iz svih tjeskoba.

Blizu je Gospodin onima koji su skršena srca,
a klonule duše spasava.

Gospodin izbavlja duše slugu svojih
i neće platiti tko god se njemu utječe.

DRUGO ČITANJE:

2Tim 4,6-8.16-18

Čeka me vijenac pravednosti.

Čitanje Druge poslanice svetoga Pavla apostola Timoteju

Predragi: Ja se već prinosim za žrtvu ljevanicu, prispjelo je vrijeme moga odlaska. Dobar sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvao.

Stoga, pripravljen mi je vijenac pravednosti kojim će mi u onaj dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac; ne samo meni nego i svima koji s ljubavlju čekaju njegov pojavak.

Za prve moje obrane nitko ne bijaše uza me, svi me napustiše. Ne uračunalo im se! Ali Gospodin je stajao uza me, on me krijepio da se po meni potpuno razglasi poruka te je čuju svi narodi; i izbavljen sam iz usta lavljih. Izbavit će me Gospodin od svakoga zla djela i spasiti za svoje nebesko kraljevstvo. Njemu slava u vijeke vjekova! Amen!

Riječ Gospodnja.

EVANĐELJE:

Lk 18,9-14

Carinik siđe opravdan kući svojoj, a ne farizej.

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Nekima koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivahu, reče Isus ovu prispodobu:

»Dva čovjeka uzidoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili – kao ovaj carinik. Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.' A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože, milostiv budi meni grešniku!' Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

Riječ Gospodnja.

30. nedjelja kroz godinu – C – 26. listopada 2025.

Farizej i carinik. U istom hramu, u istoj vjeri, u istoj molitvi.

Isus kaže: carinik je otišao opravdan iz hrama na temelju njegove molitve.

Isus ne opravdava grijeh carinika niti zanemaruje pravednost farizeja, ali gleda u srce čovjeka.

Farizej je iskreno ispunjavao zakon: Toru i Talmud. Ono što je Mojsije napisao i ono što je napisano u izraelskoj vjerskoj tradiciji. Trebalo je sve ispuniti, dati u hram desetinu od svega, postiti.

Nasuprot su bili grešnici kojima nije stalo do zakona ni propisa, a na prvom mjestu su bili carinici. Carinici koji su skupljali porez za rimsku vlast, ali tako da su i sebi namakli koliko god su mogli. Zato su bili omraženi u narodu.

Ono što Isus osuđuje kod farizeja jest stav prema zakonu u kojemu je prezreo i brata čovjeka i samoga Boga. On je došao do izvršenja zakona, a ne do ljubavi prema Bogu. On je ispunio zakon i zato je mislio da mu to Bog mora priznati, mora ga nagraditi. Zato se hvali i stoji uspravno.

Carinik je svjestan svojega grijeha, svoje malenosti, svoje nedostojnosti. On klečeći moli u dnu hrama, ne smije ni oči podignuti. “**Bože, milostiv budi meni grešniku.**” Bog vidi njegovo srce, njegovu iskrenost, njegovu poniznost, njegovu žalost radi grijeha, njegovu želju za oprostjenjem, njegovu težnju za ljubavlju prema Bogu.

Iste pojmove možemo prenijeti na sebe, ne uspoređujući ih s drugima nego sa sobom. Ukoliko smo kao farizeji samodostatni, zaljubljeni u sebe, uvjereni u svoju pravednost, jer smo ispunili određene norme, pravila, zakone, zahtjeve Crkve, nitko nam ništa ne može. Možemo mahati svojim zaslugama za Crkvu, a prezreti i čovjeka kraj sebe koji nije “tako dobar” i od Boga tražiti s pravom da nam nagradi naše zasluge već sada.

A možemo biti i kao carinik svjesni sebe, svoje nedostojnosti, svojih grijeha, potrebe Božjeg milosrđa, bez osuđivanja ikoga kraj sebe. I Isus kaže: “**I ovaj siđe opravdan svojoj kući.**” Ako želimo biti Božji, onda moramo pobuditi u sebi stav poniznosti i nedostatnosti. Božje milosrđe nas vidi takvima kakvi jesmo.